

[Gert Petersen.]

ren, men vi vil gerne vide: hvad siger man i Fællesskaberne til det? Erkender man, at det er en dårlig procedure? Lover man bod og bedring, eller vil man fortsætte på den måde?

Jeg går ud fra, at samtlige partier i folketinget vil vende sig meget stærkt og meget kraftigt mod en sådan fremgangsmåde, som Fællesskaberne her har lagt for dagen. Det blev nemlig understreget af alle ordførere, inklusive ordførerne for de borgerlige partier, hr. Stetter, hr. Niels Helveg Petersen og hr. Nyboe Andersen, før den 2. oktober, at naturligvis ville det blive sådan, at inden der skulle tages afgørende beslutninger i Fællesskabsregie, kom det danske folketing ind i billedet. Sagerne blev drøftet først i det danske folketing, om ikke andet så i markedsudvalget, men i de allerfleste tilfælde også i folketinget. Her er der sket det stik modsatte, og jeg bebrejder ikke engang regeringen, det er sket, for hvad kunne den gøre, når den fik papirerne så sent? Men følgen af denne procedure, som Fællesskaberne har hovedansvaret for, er altså, at folketinget ikke seriøst kommer ind i billedet, og hvis man fortsætter på den måde, kan vi indstille os på, at folketinget bliver kørt ud i endnu højere grad, end vi, der var modstandere, egentlig havde forestillet os.

Så har jeg til slut et enkelt spørgsmål til regeringen, som næsten er lidt ondskabsfuldt — nu har jeg jo hidtil været umådelig venlig: jeg har forstået det sådan, at regeringen i almindelighed tog forbehold over for de beslutninger, der blev taget på dette økonomiministermøde om inflationen. Men de gælder ikke desto mindre først og fremmest for 1973, og Danmark må på en eller anden måde komme ind under dem. Jeg har også forstået det sådan, at den danske regering principielt har givet tilslutning til i hvert fald et af de mål, man har opstillet, nemlig at medlemsstaternes regeringer vil sikre, at prisstigningerne i 1973 holder sig under 4 pct. Det lyder naturligvis ganske rart og tiltalende, at prisstigningerne skal holde sig under 4 pct., men jeg kunne godt tænke mig at høre, hvordan regeringen har tænkt sig at realisere dette løfte. Jeg kan desværre ikke spørge de andre EF-landes regeringer, hvordan de har tænkt sig det. Men jeg gad vidst, om ikke det er lige så luf-

tigt fra deres side, som jeg har på fornemmelsen det er fra den danske regerings side.

Må jeg lige sige, at prisstigninger kan jo begrænses på mange måder. De kan også begrænses ved en restriktiv økonomisk politik med social slagside. På den måde kan man godt standse prisstigninger. Det kan være prisen for at bremse dem, at man gennemfører sociale nedskæringer af den ene og den anden art. Da jeg går ud fra, at regeringen ikke vil anvende den metode, vil jeg egentlig godt have at vide, hvordan man har tænkt sig at opfylde den forpligtelse, som jeg forstår man i hvert fald trekvart har påtaget sig over for Fællesskaberne.

Jeg skal ikke sige mere i denne omgang, men blot til slut sige som min og SF's opfattelse, at det er meget tænkeligt, at man synes, det er for tidligt at diskutere EF så hurtigt efter den 2. oktober, og at vi måske er nogle kværuanter, der nu vil til at trække gamle citater frem og ride på dem og forstyrre hele arbejdet. Vi mener, at man også gør tilhængerne og hele demokratiet en tjeneste ved at få disse sager debatteret og debatteret grundigt. Det var vel meningen, når nu Danmark kom ind i EF, at det danske folketing og den danske offentlighed hele tiden skulle kunne tage stilling til de store, vidtrækkende beslutninger, man drøfter inden for EF. Det skal vel ikke bare være regeringen i snæverhed eller markedsudvalget i snæverhed, som tager stilling her til. På den baggrund vil jeg sige, at socialistisk folkeparti forudser i den kommende samling en række debatter om Danmarks forhold til EF, og vi anser kun denne for den første i en sådan serie af debatter. Jeg går ud fra, at regeringen selv vil sørge for, at disse sager, efterhånden som de kommer op, bliver drøftet her i tinget. Ellers må vi andre jo sørge for det.

Poul Dalsager: Jeg tror bestemt ikke, at nogen i denne sal på baggrund af den tale, hr. Gert Petersen nu nys har holdt, skulle få den idé, at det var en flok kværuanter, der var tale om. Det var jo en tale, der var fuld af konstruktive tanker om, hvilken politik vi skal føre i fremtiden som medlem af Det europæiske Fællesskab.

Også jeg vil gerne takke statsministeren for hans redegørelse for regeringens hensigter og politik i forbindelse med Danmarks